

Any I

Barcelona, 3 de Abril de 1920

Núm. III

ARTS I ESTUDIS

REVISTA QUINZENAL IL·LUSTRADA

Suscripció: 0'50 ptes. al mes
Exemplar : 0'25 „

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:
Ample, 22, entressol

Espanya artística : PLAÇETA DELS DOLORS (Córdoba)

Quadro d'En CÉSAR-YAGO

CRIATURADA

El senyor Lluch.—el meu mestre del carrer de Paradís,—va dir-me aquella tarda:

—No hi ha classe, i sense aturarte en lloc, te'n vas a casa teva, perquè's tem que hi haurà alguna cosa.—

Podia passar pel carrer de la Pietat, però després de la insinuació del senyor Lluch, i als onze anys fets, quí s'està de donar un cop d'ull a la plassa de Sant Jaume?

La gentada no era molta; lo que més s'hi veya eren soldats dels qu'havien convertit en quartel el Palau de la Diputació, i jo, amb els llibres sota l'aixella, embebiecat amb els neuleiros i els venedors de xufles i cacahuets, no m'adonava de que'l temps passava i de que'l consell del mestre no's seguia.

Benaventurat senyor Lluch! Amb el séu paltò llarg, de panyo negre i la barretineta de estam, de debó que ispirava respecte: més aquella tarda li vaig fregir.

Poca estona feya que'm trobava a la plassa Sant Jaume, quan del carrer de Fernando vingué com un llamp cap al quartel de la Diputació, un oficial de tropa a cavall amb séu cornet d'ordres al darrera.

I amb un dir Jesús sortí un batalló amb música, traje de campanya i el comandant al davant, dalt d'una euga roja, i amb uns mostaxos que feyen feresa.

Carrer de Fernando avall, cap a la Rambla i carrer del Carme, i jo, seguint els compassos de la música, taral·lejant la tonada bélica, darrera'l batalló, sense sapiguer per qué ni ahont anava.

Passat el carrer de Xuclà, carrer del Carme amunt, vetaquí que'l batalló s'atura a un fort crit d'—alto!—del comandant, i encare ressonava'l crit que ja'l *pim! pim!* d'uns trets que venien del cantó del carrer de Ponent provocà un general tancament de portes y les

naturals corredises de la gent que tranzitava per aquells volts.

Qué habia de fer jo? Correr com els demés, i cap a casa falta gent.

I arribo a casa; i el meu germà gran no hi era! Que li hauria passat? Treballava a la fàbrica de vidrieres artistiques i vidres de color del Amigó, allí ahont l'inoblidable Antoni Rigalt tants esforços d'ingeny hi esmersà pera acreditar la industria de la casa; i encare que l'edifici's trobava en verdader desert darrera de la Universitat, jo no vaig pensar-mi pas gens en anarmen en busca del meu germà gran.

La mare prou s'esgargamellava:—Noy, no hi vagis, ja vindrà!—Cames ajudeume i amb quatre gambades me trobí a la primitiva estació del carril de Tarragona.

Quina fredat aleshores! No passava ningú. Les bales xiulaven dessobre'l meu cap al anar a rebotre i lliscar per el toldo de ferro que cobria l'*andén* d'aquella estació. I amb tot; amunt i pit i fora!

I al ésser a la plassa de la Universitat les sangs se'm glassarem. Per la banda dels carrers de Tallers i Ronda no s'hi venyen més que soldats i les descàrregues *cerradas* se repetian una darrera l'altre amb aquell trech... llargarud i estrident que jo no havia sentit may.

Arrivo a cal Amigó, i trobo les portes tancades i barrades!

Quí torna a casa en tal lloc i situació?

Les cames me tremolaven, però no hi havia més remey.

Era cap al tard, i quan esperava'ls renyes de la mare... encare'm sembla que sento la escalfor dels pétons d'ella i les abraçades de'l meu germà amb que'm premiaven aquella heroyca criaturada!

CLAUDI OMAR i BARRERA

HISTÒRIA D'UN POBLE QUE VOLIA ÉSSER CIUTAT

Sant Julià de Valltorta era un poble gran. Però no en tenia prou i volia ésser ciutat petita. Per arribar-hi es van reunir els rics i digueren: que és lo primer que ens falta? Doncs vies de comunicació. Efectivament en el poble no hi havien més que alguns carros i set tartanes i com que això no feia ciutat van comprar dos tranvies de caballs. Quan van tenir les vies instalades i els tranvies per sortir van pensar que en els terrenys del poble hi havien pujades que dos mules no podrien pujar, però posar tres animals era massa luxe. I acordaren fer bitllets de dos classes, uns per els passatgers que empenyessin a les pujades i un per els ganduls, la tarifa fou: 5 céntims amb empenya; 1) sense.

Quan tingueren tramvia pensaren que tota ciutat que s'estimi té diari i el «Valltorta Liberal» setmanari politic començà a sortir cada dia.

Però les ciutats de veritat també tenen joves savis o que pensen ser-ho i aquets joves fan revistes. A St. Julià no podien faltar i fundaren una revista amb el nom d'una deesa grèga que ningú sabia que era.

I després de tramvies i savis i joves i revistes sorgiren Ateneus. Esvarts de dançaires. Orfeons. Teatres, i tot lo necessari.

Quan tot estigué fet, es reuniren les *fuercas vivas* (perque també n'hi havien) i pensaren que els hi faltava. I un digué: si voleu ésser ciutat com cal hem de tenir sindicat i sometent.

Però com que tothom treballava la terra no hi havien obrers per sindicar-se ni patrons per armar-se. Més el director de «Valltorta Liberal» tingué una idea genial i digué: —No tenim dos tramvies? Doncs que els dos conductors es sindicuin i els dos cobradors formin el Sometent...

JAUME PÍ BAYO

Nocions breus de Fotografia

(continuació)

Les plaques sensibles qu'el fotògraf posa en el lloc del vidre esmerilat solen ésser planes i rectangulars, de vidre, sobre una de quines cares s'hi ha dipositat una capa uniforme de substància gelatinosa, sensibilitzada per l'acció de les sals de plata. Per a preparar una placa de gelatina - bromur s'extend sobre el vidre una capa fina i uniforme d'una emulsió de bromur de plata en gelatina o sia de gelatina que continga en suspensió bromur de plata amb excés i es deixi secar.

Aquesta operació es fa en calent i no deu aconsellar-se al aficionat perquè les trobarà a preus relativament econòmics a moltes fàbriques i botigues. Amb l'emulsió al bromur de plata se poden apuntar altres substàncies que augmentin la sensibilitat de la placa, per lo qu'és diuen *sensibilitzadores*.

La preparació se compren que no pot fer-se a la llum ordinària, perquè s'alteraria la capa sensible i deixaria d'ésser-ho.

L'imatge del objecte fotografiat no deixa impresió perceptible en el cliché, més apareix al sometre'l a l'acció del àccids reveladors. En l'imatge revelada apareixen de color negre (plata reduïda) els punts qu'han rebut la màxima acció lluminosa, es a dir, els punts corresponents als mes clars del objecte.

Per a fer bany revelador una de les moltes formules, la mes pràctica es aquesta:

1 000 gr. - aigua
 35 » - sulfit de sosa cristallitzat
 4 » - hidroquinona
 2 » - metol
 1 » - bromur de potasa
 35 » - carbonat de sosa cristallitzat.

NOTA.—Se deu procedir l'ordre aquest estrictament.

LL. MARQUET

(acabarà)

EL TALENT i LA DIVERSITAT DE LES CIÈNCIES

(*acabament*)

El Dr. Huarte no és, però, un empiric. De les observacions treu deduccions, al mateix temps que, per altra banda, de les seves lucubracions treu regles que demostra amb els fets. El seu sistema és ben senzill: quatre calitats determinen les funcions intel·lectuals: calor, fredô, sequetat i humitat. La fredô no és bona per a res i sols pot produir intrabilitat; en aquest punt l'opinió de Galenus val més que la d'Aristóteles. Resten calor, humitat i sequetat. Tres són les varietats de talent o d'habilitat intel·lectual: memòria, imaginativa e intel·ligència; la memòria, vol humitat; la intel·ligència, sequetat; l'imaginativa, calor. Aquesta és la raó de que la intel·ligència i la memòria siguin absolutament incompatibles i de que els temperaments humits--carns rosades i flonjes, dones e infants--tinguin molta memòria i poc enteniment. Els cabells són també bon índicis per a deduir el temperament: si son groissants, aspres i negres, acusen enteniment o imaginativa, i per aclarir aquest últim dubte, s'ha d'observar el viure de la persona: si és molt riallera, acusa poca imaginativa, *et a contra*.

Un cop apreciada, pels indicis corporals i visibles, la varietat del talent que una persona pugui tenir, procedeix pensar en la ciència o art que pot conrear amb aptitud suficient. Les arts i ciències que es consegueixen amb la memòria, són: gramàtica, llengües, teòrica

de la jurisprudència, teologia, positiva, cosmografia i aritmètica. Les que pertanyen a l'enteniment, són: teologia escolàstica, teòrica de la medicina, dialèctica, filosofia natural i moral, la pràctica de la jurisprudència. De la bona imaginativa neixen la poesia, elocució, música, pràctica de la medicina; matemàtiques, astrologia, política, l'art militar, la pintura, l'agudeça, etc.

Aquesta part del repartiment de les ciències i arts entre les varietats de talents, és la més sòlida de l'obra del Dr. Huarte, i seria digne coronament de tan admirable edifici si l'autor no hagués tingut una debilitat de cor tirà, verament indigna d'un filòsof: en l'últim capítol de son llibre admirable vol afalagar a Felip II, a qui dedicà l'obra, i parla de la espècie d'habilitat que requereix l'ofici de rei, posant totes les condicions que reunia la persona de Felip II com a indicis de l'home ideal i perfecte. Llàstima gran! Qui semblava un lliure ciutadà d'Atenas, acaba com un servil cortisà, que deixa la profunditat de la ciència per la baixesa de l'adulació. Però, tant se val! Cal donar a Déu el que és de Déu i al César el que es del César. El Dr. Huarte va oferir al rei els compliments servils, i a la posteritat li deixà els fruits exquisits del seu geni.

O. DURÁN D'OCÓN

NOSTRES POETES

JARDINS

DE CIUTAT...

Hi manca la llum pura
d'un cel ben radiant,
la màgica hermosura
d'escaires de brillant...

Per çò la flor, neulida,
s'hi gronxa tristament...
Li manca esclat de vida,
li sobra llanguiment...

Li manca la olor fina,
la sava de salut...
La rosa carmesina
S'hi mor al rosè aixut!

El sol no l'apetona
cremant-la amorosit;
només l'ombra li dona
un lleu tò esgrogueit...

Jardins de ciutat, negres,
quin bai de mort teniu!...
que mai floriu alegres
a l'hora que floriu!...

Mancats de l'ufania
per l'aire i el plè sol,
en lloc de floralia
apar que duguéu doll!...

J. AYNÉ RABELL

GALERIA D'ART

Monpou - Artigas - Ismael

MONPOU

El senyor Monpou té uns bodegons exposats a les « Galeries Dalmau » ben notables. La construcció de llurs bodegons és més ferma per la seva factura vigorosa, d'impresió, que no pas per una simplicitat esdevinguda d'una *facilitat* d'estudi. No obstant, el color es fa ferm per altra simplicitat de la maça, i esdevé lluminic i es fa força agradós a la vista. Té, també, aquest artista, uns quants dibuixos dignes, alguns, d'atenció encar que nosaltres aconselleriem al Sr. Monpou (i li diem això per quiscun dibuix quelcom *tendenciós*) no es deixi endur per les tonteries d'un art malaltís. El Sr. Monpou cercant matèria seriosa pot assolir un lloc notabilíssim en l'art de la pintura. Dintre de poc s'en va a París. Nosaltres no volem donar-li comiat a nostre bon amic, sens que abans el felicitem coratjosament, i li remerciem el saludo un altra jorn.

LOLOT (*apuntes*), per JO

ARTIGAS

Aquest artista que exposà en «Les Galeries Laietanes» degué haver suprimit uns quants dibuixos, particularment un nú de dona; si be té una bella sobrietat de colorit aquesta expressió de bellesa núa, però no obstant haguera guanyat quelcom més amb aquella selecció deguda. Dintre d'una tònica *severa* vibren els blaus i els esmeragdas i en color i en forma puc cal·lificar aquesta Exposició, dintre de l'art decoratiu, de notable. Estimo en més les estatuets tallades que tenen una severitat donosa i un bell caràcter de lo més peculiar del escultor. Mou la gubia fàcil i limpiament i és digna d'elogi la presentació i el gust armònic del seu autor.

ISMAEL

Jo voldria saver que es proposan, certs senyors que agafen els pincells (no puc dir-lis

sisquera que pintan) i enllodan l'Art (divina i respetuosa paraula) donant-li més caràcter cada vegada de *patològic* i *prostitutiu*? No senten aquets *nens*, (!) malalts del art, com un atac histèric i un desfalliment de *tonteria clorótica*, davant dels seus quadres (?) òn hi deixen les seves babes contaminades de *lepra artística*...? ¿No se els remou l'ànima? ¿No senten remordiments com d'una vergonyosa falta davant els seus fets que pariren les *enytraes* de la seva intel·ligència?... Altre jorn he de parlar d'eixa *patologia artística*. Per a avui, després de lo dit, restam solçament dirte llegidor que amb aquesta Exposició que instal·là el Sr. Ismael en «Les Galeries Laietanes» hi donguis, una mirada no més, i tot seguit sentiràs els efectes meravellosos d'un vomitiu que te ha d'ésser molt grat pel teu dolor estomacal...(!) I crec amb lo dit, que no hi cap per cap concepte, quiscum *revisió de valors artístics*.

L' HOME EXTRAORDINARI

JOVENÍVOLA

¡Oh bells jorns riallers i daurats
de la meva gentil juvenesa!
damunt vostre la boira és estesa
esvaint els amors aïnyorats.

¡Oh records d'aquells jorns de ma vida
resplandents d'alegria i de llum
com la flor dins un llibre marcida
heu perdut tot el vostre perfum.

Car he vist la que vaig estimar,
tan hermosa com ho era d'antuvi
fer promesa d'amor al seu nuvi
de genolls en el peu del altar.

I és per çò que quan penso en els temps
que un amarg desengany fa are ombrivols
maleeixo i estimo a l'ensems
el record dels meus jorns juvenívols.

FELIP DE SOLÀ

IMPRESSIÓ

(Del corresponsal de ARTS i ESTUDIS a Alemanya)

Tot el que, com jo, sortint d'una terra tan hermosa com la nostra, es traslada en una moderna ciutat del nord, com aquesta, li passarà segurament el que a mi'm passa : no és precisament la manca del amics i companys ni la diferència de costums la causa principal de l'anyorament de la pàtria llunyana; no, la primera cosa que s'anyora és la falta de sol, de llum i de verdor, en una paraula : tots els dons que la natura amb tanta generositat donà an la nostra terra i que aquí sembla escatimar-li.

En aquest indret d'Alemanya, durant vuit mesos del any, el sol lluyta desafortadament amb les boyres, núvols, pluges, nevades i altres elements contraris a ell, i gaire bé sempre surt en aquesta palestra, completament derrotat i quan algú dia sembla que és d'ell la possessió del cel i goša sortir, venen amb perfecte ordre de batalla exèrcits de bruts i compactes núvols, a treure aquell intrús, aquell que amb tant atreviment es posa en els seus dominis. I..... està clar, el dia següent no gosa treure el nas per la por que té, de rebre un altre agravi.

Si armant-se de valor intenta al cap d'una setmana de pluges i vent, tornar a compareixer i romau algunes hores en el cel, ho fa d'una manera tant còmica que fa riure. Sembla com si ell mateix es reconegués culpable i fora de lloc, tant trist i avergonyit es mostra als ulls dels bons alemanys que entúsiats surten a disfrutar de la seva prodigialitat (?).

Més ¡ay! que poc dura aquesta il·lusió! Ben aviat tenen de tornar a llur

casa completament mullats i no menys tristos de la poca duració de l'hermosa passejada que's prometien fer...!

També abunda el cas de sortir amb pluje i tornar amb neu o al revés, es a dir que d'aquestas combinacions de mal temps i pitjor sen veuen cada dia.

“Però, esperi's,—li diuhen tot somrient i disfrutant anticipadament,—esperí el mes de Maig... ja ho veurà, ja! És esplèndit! Fà 15°, no plou gaire bé may, els arbres son verds, els lilàs florits, el cel blau....!! En fi, com això rès”.

I el català que això sent mig somriu al sentir aquestas frases en futur pensant en la vegetació, d'hivern de qualsevol de les moltes montanyes “pelades” de la seva pàtria.

Mentres tant, sempre que poden van a donar voltes pel Botanische Garten a veure grans i boniques extensions de parterres, òn perfectament plantats es veuen mils de bastonets amb el séu ròtul correspondent que diu el que a sota hi ha plantat i que “cuando el tiempo lo permita” sortiran a la superficie per tornar-se a ficar al cau al cap de quatre mesos d'actuació.

No més em resta per dir que el que no s'ho cregui que ho vingui a veure que jo aviat tornaré a disfrutar de l'hermós clima, del mar i cel blaus, dels arbres verds i de totes les flors de la meua estimada Catalunya.

M. DE MONTOLIU

Hamburg, 15-3-1920.

De l'Art
de laFaràn-
dola

LES ESTRENES

ROMEA. *No tan sols de pa viu l'home.* Comèdia en 3 actes d'en J. Pous i Pagés.

En Pous i Pagés ens ha demostrat en aquesta obra, conèixer força la tècnica teatral, però amb tot i això l'obra no és d'aquelles en que l'acció hi domini, doncs hi ha escenes que quasi es fan pesades.

El primer acte és el millor de l'obra i podem dir que si els altres dos fossin com el primer, l'obra hauria tingut mol més èxit.

Amb tot, l'obra és de les millors del seu autor i pot fer companyia a les millors del seu repertori.

L'interpretació fou molt bona, distingint-se en primer lloc el gran Aymeric, lo mateix que en Gimenez. Contribuïren al èxit: la Quart, en Ginestet, Martí i Pallac.

La presentació, millor que en altres obres representades anteriorment.

NOVETATS. *En mitad del corazón.* Drama en 3 actes d'Andrés de la Prada i E. Miguel.

Un drama escrit expresament per lluhir la qualitat de bon comediant, el gran actor Francesc Morano, que interpretà magistralment la figura d'«Anselmo», el pare des dos joves; bo i bon xicot el petit, dissolt el gran.

Tots dos estimen a la mateixa dona, però ella mostra preferència pel petit, o sia al ànima noble i generosa.

L'obra acaba morint el germà gran pel mateix ganivet que havia de matar, per ordre d'ell, al seu germà petit.

Al final del segon acte en Morano fou llargament aplaudit per lo bé que interpretà l'escena última.

L'obra va resultar un èxit, i és llàstima que un actor com en Morano porti una companyia tan deficiente.

DESPEDIDES

TÍVOLI. La artista Maria Frasinés (Fatima Miris) s'ha despedit del públic Barcelonés, interpretant les creacions més grans del seu gènere de transformisme. Fou llargament aplaudida, i és llàstima que artistes com aquesta no facin estades per més dies, a la nostra ciutat.

EL DORADO. El dimecres Sant feu el comiat la eminent coblejadora Na Pilar Alonso.

El públic al acabar l'artista, esclatà en una sorollosa ovació, donant prova de la preferència i simpatia, que el públic Barcelonés, té posada envers aquesta gran artista.

DANIEL VIRGILI

Aquest número ha estat sotmès a la previa censura governatiba.

FOOT-BALL

El *Barcelona* serà campió d'Espanya.

Aquesta és la nostra opinió com segurament serà la de la major part dels nostres futbolistes, ja que el *Barcelona F. C.* després de guanyar tan brillantment al equip de *Slavia* per 6 a 0, acaba de guanyar al *Irin* campió de Guipúzcoa, en el seu terreny i amb el seu públic. Ja sab tothom que aquest era el més fort contrincant que ha de trovar l'equip representatiu de Catalunya per arribar al lloc tan preuat de campió d'Espanya. No es saben gaires detalls d'aquest partit; resulta que va ésser una prova dura per a els nostres equippers, però que gràcies a l'Alcàntara, que indiscutiblement és el millor delanter de per aquí, van lograr els nostres l'únic goal del partit; se sab també d'un goal entrat per en Martínez i declarat of/side... Però encara que la victòria material, el resultat de tantejar-los no sigui molt esclatant, té aquesta una gran importància, perquè ara el partit que es té de jugar demà al camp del *Barcelona*, no té per els nostres gaire perill, no vol dir això que sigui un partit guanyat però nosaltres anirem al camp amb l'esperança de veure una victòria com la del últim partit amb els *Czech-Eslovacs*.

■ ■ ■

A Gijón el *Sporting de Vigo* i el *Real Sporting* han empatat a 0. El partit ha sigut duríssim, resultant En Villaverde lesionat. En Timor va fer d'àrbitr admirablement.

■ ■ ■

També han empatat a Madrid. l'*Atletic* de Bilbao i el campió del Centre.

En Monjardin i En Belauste han fet respectivament un goal. En Brú (F.) que actuava d'àrbitr regular.

■ ■ ■

No poguent venir l'*Oxford* que estava anunciat per a els dies 4 i 5 d'Abril, el *Barcelona* ha aconseguit que a darrers de Maig ens visiti el famós *Daring* de Bruxelles, ja conegut pel nostre públic.

ATLETISME

S'ha celebrat a S. Mamés el Ve Cros Nacional.

Ha guanyat esplèndidament En Dominguez, seguit per En Andia, San Miguel, Elorriaga, Galdós, etc. Vizcaya s'ha classificat primer en els equips. Els catalans han estat derrotats, tenint-ne en part la culpa la Federació Vizcaïna que havent avisat suspendre la prova a última hora donà contraordre, fent córrer als catalans després de 24 hores de viatge.

PRIMERS CAMPIONATS ESCOLARS DE CATALUNYA

Promet ésser un veritable èxit, l'aconteixement que ens prepara l'*Associació Catalana d'Estudiants* amb la instauració d'aquests campionats. Es disputaran per facultats unes artístiques medalles, i amb elles el campionat escolar de Foot-ball, Atletisme, Tennis, Natació, etc.

La Mancomunitat, Diputació i Ajuntament patrocina aquesta obra tan simpàtica com digne d'elogi.

ODON HURTADO

Si les circumstàncies ens ho permeten, a començar en el vinent número, suprimirem la secció d'Esport, fent en canvi un suplement esportiu il·lustrat amb fotografies d'actualitat que es vendrà a 10 cts., i als subscriptors gratuïtament.

De tot arreu

En el nostre primer número varem parlar d'unes frases escrites per un catedràtic del nostre Institut que feien veure una marcada hostilitat amb les coses de la terra. Es amb molta satisfacció que ens assabantem de que una comissió d'estudiants de la secció de batxillerat-comerç de l'Associació Catalana anà a visitar al Director de l'Institut Sr. Raboso, protestant enèrgicament i obtenint una solució favorable.

A la propera edició es suprimirà aquell paràgraf i mentres subsisteixi la mateixa no es preguntarà aquella lliçó.

Felicitem al mateix temps a l'Associació Catalana d'Estudiants i al digne Director senyor Raboso que es feren ressò de la justa i raonada protesta d'Arts i Estudis.

□ □ □

I tornant amb l'Associació Catalana d'Estudiants, hem de dir que molt ens plan poguer donar a nostres llegidors un altre notícia.

Era també en el núm. I de Arts i Estudis que un company de redacció assenyalava la necessitat de catalanitzar el nostre ensenyament, especialment en lo que es refereix als col·legis; doncs, bé, la secció batxillerat-comerç ha seguit aquest camí i està anomenada

una comissió *Pro ensenyament del català als col·legis*.

No cal dir que els hi dessitgem l'èxit més complet, esperant no serà aquesta la darrera vegada que parlarem del particular.

□ □ □

El diumenge, a la «Sala Mozart», va tindre lloc un de les sessions organitzades pels Amics de la Poesia; llegint els poetes en Bofill i Matas, i en Josep Carner, escoltant molts aplausos de la distingida concurrència que hi va assistir.

□ □ □

Per haver tingut que emprendre ràpidament un viatge de afers professionals no podem donar avui la continuació del interessant article sobre «El tractament de les ferides a través dels temps», del nostre benivolgut company de redacció el Dr. En Josép de Ros

□ □ □

En el número vinent publicarem interessants fotografies per la secció d'Esports de les semifinals del Campionat d'Espanya.

Aconteixement Literari!

OBSEQUI ALS NOSTRES LLEGIDORS

En el número vinent, en vista del èxit obtingut per la nostra Revista i no obstant la manca i carestia del paper, corresponent al favor que el públic ens dispensa, farem un esforç editorial fent una tirada de 5.000 exemplars, 2.500 dels quals portaran integrada una NOVEL·LA POLICIACA deguda a la ploma del eminent escriptor francès

CHARLES DUVERLIÈ

il·lustrada per reconegudes firmes catalanes, de 24 planes i encuadernada que porta per títol:

EL MISTERIO DE UN ROBO

quina novel·la ha sigut expressament traduïda al castellà amb l'objecte de poguer-se estendre a Espanya i Amèrica.

Els subscriptors reberàn **GRATUITAMENT** aquesta novel·la, inclosa amb la revista, i els nostres llegidors mitjança 5 cèntims més del preu de *ARTS i ESTUDIS*.

VENDES:
Fonogrames, Discs,
Pianos, Auto-Pianos,
Rotllos, Instruments i Accessoris
Major, detall
i a plaços

THE NEW-PHONO, LTD.

Edifici i magatzem de Música :: Casa fundada en 1884

Central: AMPLE, 35, 37 i 39   Telef. 2456 A

Nucursals : } URGELL. 32
                  } PLAÇA TRILLA. 4   BARCELONA

VINS

DE _____
Jaume DOMENEC

Especialitat en
VINS DOLÇOS

Pere IV, núm. 45   Barcelona

Telef. 278 - S. M.

Policlínica

Cirurgia :-: Medicina general :-: Anàlisis

De 5 a 9   --   Festius : de 11 a 1

AMPLE, 22, entressol

BARCELONA

resoc/25

Casa SIMÓN

PORTAFERRISSA, 28 □ BARCELONA

TELÈFON, 3335 A.

CARLES SIMÓN participa a la seva nombrosa i distingida clientela haver rebut les novetats de la temporada d'estiu, en

LLANES, SEDES I COTONS

del país i estrangeres.

Al mateix temps li farà saber que ha arribat de Paris amb una variada col·lecció de

VESTITS I BLUSES

per a Senyora i Senyoreta